

The Holy See

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA AUDIENCJA GENERALNA 5 października 2016

r.[Multimedia]

Dialog i poszanowanie dla wszystkich mieszkańców Kaukazu

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

W ubiegły weekend odbyłem podróż apostołską do Gruzji i Azerbejdżanu. Dziękuję Panu za to, że mi na to pozwolił, i ponawiam wyrazy wdzięczności dla władz cywilnych i religijnych tych dwóch krajów, w szczególności dla Patriarchy całej Gruzji Eliasza II — jego świadectwo bardzo dobrze zrobiło mojemu sercu i duszy — i szejka muzułmanów na Kaukazie. Braterskie podziękowanie kieruję również do biskupów, kapłanów, zakonników i do wszystkich wiernych, którzy dali mi odczuć swoje gorące przywiązanie.

Ta podróż była dalszym ciągiem i dopełnieniem podróży do Armenii, którą odbyłem w czerwcu. W ten sposób mogłem — dzięki Bogu — zrealizować projekt odwiedzenia wszystkich trzech krajów kaukaskich, by utwierdzić w wierze Kościół katolicki, który w nich żyje, i by dowartościować drogę tamtejszej ludności do pokoju i braterstwa. Podkreślały to również dwa motta tej ostatniej podróży: do Gruzji — «*Pax vobis*», i do Azerbejdżanu — «Wszyscy jesteśmy braćmi».

Oba te kraje mają bardzo stare korzenie historyczne, kulturowe i religijne, ale jednocześnie przeżywają nową fazę: oba w tym roku obchodzą bowiem 25. rocznicę odzyskania niepodległości, jako że przez dużą część XX w. znajdowały się pod panowaniem reżimu sowieckiego. I w tej fazie napotykają wiele trudności w różnych dziedzinach życia społecznego. Kościół katolicki jest powołany do tego, by był obecny, by był blisko, zwłaszcza pod znakiem miłości i promocji ludzkiej; i stara się czynić to w komunii z innymi Kościołami i Wspólnotami chrześcijańskimi oraz w dialogu z innymi wspólnotami religijnymi, pewny, że Bóg jest Ojcem nas wszystkich i jesteśmy braćmi i siostrami.

W Gruzji misja ta urzeczywistnia się naturalnie poprzez współpracę z braćmi prawosławnymi, którzy stanowią ogromną większość ludności. Dlatego bardzo ważnym znakiem był fakt, że kiedy

przybyłem do Tbilisi, przywitał mnie na lotnisku razem z prezydentem Republiki również czcigodny Patriarcha Elias II. Spotkanie z nim tamtego popołudnia było wzruszające, podobnie jak następnego dnia wizyta w katedrze patriarchalnej, gdzie czczona jest relikwia tuniki Chrystusa, symbol jedności Kościoła. Jedność tę potwierdza krew licznych męczenników, reprezentujących różne wyznania chrześcijańskie. Do najciężej doświadczonych należy wspólnota asyryjsko-chaldejska, z którą w Tbilisi modliłem się gorąco o pokój w Syrii, w Iraku i na całym Bliskim Wschodzie.

Msza św. z gruzińskimi wiernymi katolikami — rzymskimi, ormiańskimi i asyryjsko-chaldejskimi — była odprawiana we wspomnienie św. Teresy od Dzieciątka Jezus, patronki misji: przypomina nam ona, że prawdziwa misja nie jest nigdy prozelityzmem, lecz przyciąganiem do Chrystusa poprzez silną więź z Nim w modlitwie, na adoracji i w konkretnej miłości, która jest służeniem Jezusowi obecnemu w najmniejszym z braci. Tak właśnie postępują zakonnicy i zakonnice, których spotkałem w Tbilisi, a także później w Baku: czynią to poprzez modlitwę oraz dzieła charytatywne i promocyjne. Wezwałem ich, by byli niezłomni w wierze, zachowując pamięć, odwagę i nadzieję. Są też rodziny chrześcijańskie: jak cenna jest ich obecność w przyjmowaniu, towarzyszeniu, rozeznaniu i integracji we wspólnocie!

Ten styl ewangelicznej obecności jako zasiew królestwa Bożego jest, jeśli to możliwe, bardziej jeszcze potrzebny w Azerbejdżanie, gdzie większość ludności stanowią muzułmanie, a katolików jest kilkuset, lecz dzięki Bogu utrzymują oni dobre relacje ze wszystkimi, a w szczególności mają braterskie więzi z chrześcijanami prawosławnymi. Dlatego w Baku, stolicy Azerbejdżanu, przeżyaliśmy dwa momenty, dla których wiara potrafi znajdować właściwe miejsce: Eucharystię i spotkanie międzyreligijne. Eucharystię z małą wspólnotą katolicką, gdzie Duch łączy ze sobą różne języki i obdarza mocą świadectwa; a ta komunia w Chrystusie nie przeszkadza spotkaniu, a wręcz pobudza, by do niego dążyć i prowadzić dialog ze wszystkimi, którzy wierzą w Boga, by razem budować bardziej sprawiedliwy i braterski świat. W tej perspektywie, zwracając się do władz Azerbejdżanu, wyraziłem nadzieję, że otwarte kwestie będą mogły znaleźć dobre rozwiązania, a wszyscy mieszkańcy Kaukazu będą żyli w pokoju i wzajemnym poszanowaniu.

Niech Bóg błogosławi Armenię, Gruzję i Azerbejdżan i towarzyszy drodze swego świętego ludu pielgrzymującego w tych krajach.

Do Polaków:

Serdecznie pozdrawiam Polaków, a w szczególny sposób obecnych tu byłych więźniów nazistowskiego obozu koncentracyjnego w Auschwitz. Dzisiaj obchodzimy wspomnienie św. Faustyny Kowalskiej. Przypomniała ona światu, że Bóg jest bogaty w miłosierdzie, a Jego miłość jest potężniejsza od śmierci, grzechu i wszelkiego zła. Niech orędzie Jezusa miłosiernego — przez nią przekazane — owocuje w waszym życiu pogłębieniem więzi z Bogiem i czynami miłosierdzia. Zawierając Bogu w modlitwie samych siebie i trudne sprawy świata, powtarzajmy

często: «Jezu, ufam Tobie». Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana